

Ҳазрати Абу Бакр (2-қисм)

16:38 / 21.04.2017 5560

СОЛИХ САЛАФЛАР ИБРАТИ

САҲОБАЛАР САЙИДИ

Абу Бакр Сиддик розияллоҳу анҳу ҳаётларидан лавҳалар

Бозордаги воқеа

(2-қисм)

Укоз бозори нафақат Макка, бутун Арабистон жазирасида машхур, маъмур, гавжум бозорлардан эди. Бунда дунёning ҳамма ёғидан келган тужжорларнинг молини мақтаб қичқиришлари, сархуш ичимликлар ичиб олган маккаликларнинг мастона бақир- чақирлари, баланд жойларга чиқиб олиб шеър ўқиётган ёки қисса айтаётган сўзамол воиз-шоирларнинг хитоблари бир зум тинмасди. Аммо мушриклар ва бутлар, фахш ва чиркинликларга тўлиб-тошган шаҳарда бир неча покиза, бутпарамастликдан воз кечган кишилар ҳам бор эдики, улар ҳамиша жаҳолат ва жамият ифлосликларидан ўзларини сақлар эдилар. Ана шундай кишилардан бири Қусс ибн Соида қизил туяси устида туриб бозорда тўпланганларга шундай хитоб қиласар эди:

- Эй инсонлар, келинглар, тингланглар, доимо эсда тутинглар, ибратланинглар! Яшаганлар ўлар, ўлганлар фано бўлар! Ёзилгани бўлар. Ёмғир ёғар, майсалар унар. Болалар туғилар ва ота-оналарининг ўрнини олар. Сўнгра ҳаммаси йўқ бўлиб кетади. Бу ҳолатнинг ораси узилмас, ҳамон бирин-кетин давом этади. Қулоқ тутинглар, диққат этинглар. Кўқдан хабар бор. Ерда ибрат бўларли нарсалар бор. Ер юзи бир ёйик айвон, кўк юзи юксак бир шифт. Юлдузлар юради, денгизлар туради. Келган қолмайди, кетган келмайди. Ажабо, борган ерларида хушнуд бўлиб қолишармикин? Йўқса, у ерда уйқуга кетадиларми? Онт ичаман: Аллоҳнинг ҳузурида бир дин борки, ҳозирги топган динингиздан янада суюмлидир. Яна Аллоҳнинг бир келажак пайғамбари бордирки, келишига жуда ҳам оз қолди. Сояси бошингизнинг устига келди. Унга иймон келтириб, ҳидоятга етиш нақадар олий баҳт! Унга исён ва муҳолафат айлаган бадбаҳтларнинг

ҳолларигавой! Умрлари ғафлат ичра кечган умматларга афсуслар бўлсин!

Эй жамоат! Қани ўтган аждодларимиз? Қани муazzам кошоналар, тошдан хоналар қурган Од ва Самуд қавми? Қани кибр ва ғуурурдан туғёнга кетиб «Мен сизнинг энг буюк Раббингизман», деган Фиръавн ва Намруд? Улар сизга қараганда бадавлат ва кучли эмасмидилар? Бу замин уларни ўз тегирмонида талқон қилди, чанг-тўзонга айлантириб ташлади. Суяклари чириб йўқ бўлди. Уйлари вайронага айланди. Ерларида, юртларида ҳозир кўппаклар изғиб юришибди. Кўзингизни очинг, улар каби ғафлатда қолманг! Уларнинг йўлига кирманг! Ҳар нарса фонийдир. Фақат Жаноб Ҳақ боқийдир! У ягонадир, шериги, тенги, ўхшashi йўқдир! Сиғиниш фақат Унгадир! Туғилмади, туғмади. Аввал келиб-кетганларда бизга ибрат бўладиган нарсалар кўпдир. Ўлим ирмоғининг кирадиган ерлари бор, аммо чиқадиган жойи йўқ. Катта-кичик – ҳамма кўчиб кетади. Кетганлар қайтиб келмайди. Жазм этдимки, ҳаммага бўлган менга ҳам бўлади!

Хотибининг оташин сўзларини эътибор билан тинглаётган оломон орасида уларга ўхшамаган икки киши бор эди. Бири – аминлиги, ростгўйлиги, ҳалоллиги билан бутун Маккада ном чиқарган Муҳаммад ибн Абдуллоҳ бўлса, иккинчиси – Қурайш ашрофлари ичida қон даъвосида тортишганларга ҳакамлик қилиб юрувчи бадавлат тожирлардан Абдуллоҳ ибн Абу Кухофа эдилар. Биринчиси келажакда Қусс ибн Соида ҳозир башоратини эълон қилаётган Аллоҳнинг охирги пайғамбари рутбасига мушарраф бўлишларини, иккинчиси эса ана шу Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг энг яқин дўсти, вазири, у зотдан кейин Ислом давлатининг биринчи халифаси бўлишларини ҳали билмасдилар. Жаброил алайҳиссалом Аллоҳ таолонинг сўнгги элчисига илоҳий ваҳий келтиришига, Хиро ғоридан инсониятга қарата «Ўқи, яратган Парвардигоринг номи билан ўқи!» деган амрлар янграшига ҳали бироз вақт бор эди.